

næste år. Hvis spørgeren vil gøre sig den ulejlighed rent faktisk at læse det socialdemokratiske finanslovoplæg frem for at læse op af det præfabrikerede spørgsmål fra Venstres pressetjeneste, vil hun se, at der er tale om et massivt løft af vores sundhedsvæsen. Hun vil se, at der er tale om massive forbedringer for de medicinske patienter, for vores psykisk syge og i behandlingen af de livstruende sygdomme. Det synes jeg oprigtigt talt at Venstre skulle tage at lægge lidt mærke til.

Hvis man vil være med til at ændre politik på sundhedsområdet, være med til at sikre, at der ikke sker den opsplittning af vores sundhedsvæsen, som vi ser i de her år, i et A- og et B-hold, hvor privathospitalerne bare buldrer derudad, og hvor man skal være idiot, hvis man ikke er i stand til at tjene penge på privathospitaler, så er Socialdemokraterne klar. Men man må bare konstatere, at 7 år med den her regering har medført det direkte modsatte og en større opsplittning af vores sundhedsvæsen.

Kl. 11:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Birgitte Josefsen for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 11:10

Birgitte Josefsen (V):

Jeg kan konstatere, at Socialdemokratiet i hvert fald har vist, at de ikke holder, hvad de lover. For der er ingen strålekanon i finanslovudspillet fra Socialdemokratiet, som jeg har nærlæst. Så det kan vi i hvert fald konstatere her i dag.

Men jeg vil gerne have bekræftet fra hr. Morten Bødskovs side, at man nu fastholder, at familierne ikke skal have de skattelettelser, som de har set frem til; de skal ikke se frem til, hvis Socialdemokratiet får magt i morgen, at få investeret 25 mia. kr. i nye sygehusbygninger; de skal ikke se frem til, at kommunerne kan gå i gang med at renovere skoletoiletter, skoler osv. osv. For hr. Morten Bødskov vil jo ikke investere og på den måde minimere arbejdsløsheden. Er det ikke korrekt?

Kl. 11:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:11

Morten Bødskov (S):

Altså, jeg tror simpelt hen kun, at spørgeren er kommet til at læse de valgkampspublikationer, som regeringspartiet Venstre har lavet. For det at stå og påstå, at de 0,5 mia. kr., kommunerne mister i anlægsinvesteringer fra i år til næste år,

er en forøgelse af de kommunale anlægsinvesteringer, kræver en virkelighedsopfattelse, der siger sparto. Det at påstå, at Kvalitetsfonden på de 50 mia. kr., som statsministeren sad i store buskure og lovede hele den danske befolkning, er et megaløft i investeringerne – som den tidligere finansminister hr. Thor Pedersen sagde i valgkampen – er virkelig også udtryk for, at man kun er kommet dertil fra spørgerens side, hvor man læser Venstres valgkampspublikationer.

Kommunerne oplever dramatiske besparelser på drift, dvs. ringere forhold for vores ældre, ringere forhold for vores børn, ringere forhold for vore skoleelever. Skimmelsvampen kravler stadig ned ad væggene rundt omkring i kommunerne, og de der møgbeskidte toiletter, som man nu har bildt befolkningen ind at man har sat 100 mio. kr. af til: Hvem får selv lov til at betale for renoveringen af dem? Det gør kommunerne. Ergo er der færre penge til at investere i velfærd, og det er konklusionen på den her finanslov.

Kl. 11:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste er hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 11:12

(Ordfører)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Formelt set debatterer vi jo finansloven for 2009 og de aftaler, der er indgået, men det siger jo sig selv – og det har debatten indtil nu også båret præg af – at vi står i en tid netop nu, hvor den finansielle krise selvfølgelig har en stor påvirkning, og det gør også i meget høj grad, at den her debat allerede er blevet en debat, der er blevet bredt ud til ikke alene at handle om de aftaler, der er indgået i forbindelse med finansloven, men også om den generelle situation.

Det er vigtigt for mig som finansordfører for Dansk Folkeparti at slå fast, at det, der betyder noget i den her situation, er, at der er tryghed for den ganske almindelige danske familie; at der er tryghed i en tid, hvor man kan mærke, at det stormer og raser derude; hvor man som familie er meget usikker på, hvordan det slår igennem på ens egen økonomi. Man har måske på et møde med sin bankrådgiver fået at vide, at renten er steget, at på de lån, man har i banken, skal man nu til at betale flere renter. Man hører godt nok noget om, at nationalbankerne sætter renterne ned, men man kan ikke rigtig se, at det slår igennem på ens egen konto, og man får at vide